

7. Vybrané teorie kriminality žen

Kriminologické teorie kriminality žen vycházejí především z její struktury a analýzy jejího stavu. Snaží se vysvětlit odlišnosti od kriminality mužů a lze je rozdělit, podobně jako teorie sociální deviace, na biologické, psychologické a sociologické.

Pro biologické teorie kriminality žen je typická prezentace rozdílů mezi muži a ženami. Zabývají se například povahou žen, která podléhá ve větší míře společenským změnám, a proto je labilnější než u mužů. Za příčinu kriminality je brána sama přirozená podstata ženského rodu. Ženy jsou v těchto teoriích popisovány jako biologicky a psychicky méně vyspělé, pasivní a méně brutální. Převládají u nich mateřské pudy, což vede k tomu, že se dostávají méně do konfliktu se zákonem než muži.

Ve skupině biologických teorií zaujímá své místo kriminálně-antropologická koncepce kriminality žen. Nejvýznamnějšími zastánci zmíněného směru byli C. Lombroso a G. Ferrero²² kteří tvrdili, že ženy jsou méně kriminální proto, že mají slabší tělesnou konstrukci. Navíc prý ženy nahrazují kriminální činnost prostitutí. Typickou pachatelkou je podle nich žena, která nemá dostatečně vyvinutý mateřský pud, a její psychika odpovídá více mužskému pohlaví.

Podle většiny kriminologů není žena předurčena k trestné činnosti. Když se jí dopustí, jedná se o individuální patologii, odchyluje se od biologicky determinovaného chování ženy.

Jiní autoři vysvětlují menší podíl žen na kriminalitě jejich sexualitou (E. Wulffen).²³ Ženy jsou podle nich pasivnější, a tudíž se méně angažují na trestné činnosti obecně.

Psychologicky a psychoanalyticky orientované teorie se soustřeďují obzvláště na vysvětlení kriminálního chování zvláštnostmi psychiky pachatelů. Mnoho odborníků se domnívá, že se ženy dopouštějí trestných činů hlavně z emočních důvodů, zatímco u mužů převládají důvody jako sobeckost, chamtivost, surovost, egoismus.

V minulosti se zkoumala také závislost kriminality na psychických onemocněních. Zjistilo se, že poruchami tohoto druhu trpěla řada pachatelek, ale

²² K tomu Lombroso, C.; Ferrero, G. *Das Weib als Verbrecherin und Prostituierte*. Hamburg, 1894.

²³ Wulffen, E. *Das Weib als Sexualverbrecherin*. Berlin, 1923.